

DISPOSIČNÍ PRÁVO

K POZEMKŮM a PŘÍRODNÍM ZDROJŮM

„Kde jsi byl, když jsem zakládal Zemi?“ (Job: 38, 4)

Prostá slušnost nepřipouští, aby si někdo přivlastnil a „oplotil“ (násilím, dědictvím, darem či koupí) celou Zeměkouli (její obsah, povrch a okolí) a právem vlastníka pak ostatní lidstvo odtud vyhnal (kam?). Nepřipouští to u přírodních zdrojů, pozemků ani u atmosféry Země, nepřipouští to u celku, ani u jeho částí, byť sebenepatrnějších. A není-li toto vše, nikdo oprávněn vlastnit, není to také nikdo oprávněn prodávat či darovat.

Protože něco podobného zmiňuje také Karel Marx, je dnes tato evidentní pravda skandalizována jako idea komunismu.

Zkrátka, přírodní zdroje jsou dány k dispozici všemu lidstvu naprosto zdarma, takže se každé přivlastňování dopouští poškozování obecnství (obcí) ostatních, které z užívání vyřadí.

Občanské právo TSO zná pro poškozování jediný nápravný prostředek: Náhradu způsobené škody! Zabírající je tím kvalifikován jako škůdce, jenž musí nejen nahradit způsobenou škodu, ale ztrácí také občanská práva, s nimi volnost a tím také jednou provždy možnost cokoliv zabírat.

Něco jiného je disponování uvedenými zdroji, na základě dohody s těmi, kteří dosud příslušné pozemky využívali a nyní mají být z této dispozice vyřazení. Příslušná smlouva se tedy uzavírá s obcí TSO, přičemž dispoziční právo zahrnuje také povinnost nahrazování škody vyřazeným, tj. placení „nájmů“ obci. Smlouvu podepisuje k tomu účelu zvolený zástupce obce, pokud takovou smlouvu žádný z oprávněných občanů nevetuje (pokud s ní všichni prokazatelně souhlasí).

Zkrátka, pozemek ani přírodní zdroj nelze využívat svévolně, zabráním, darem či koupí, ale pouze na základě dispozičního práva.

V rámci ZŽP se ovšem náhrady škody (nájmů) za dispoziční právo na stejnou míru základního životního prostoru (nikoliv na přírodní zdroje) vzájemně anulují. Není tu tedy nijakého odškodňování zapotřebí.

Nad rámec ZŽP tu musí pronajímatel (obec) zvažovat, co případným pronájmem ztratí a co získá. Zatěžování životního prostředí podnikáním může být legální, jen pokud to výslovně připouští nájemní smlouva, od níž může pronajímatel i nájemce kdykoliv odstoupit (s náhradou tím způsobené škody). Občané tak mají ve vlastních rukou moc dohlížet nejen na ekologickou nezávadnost podnikání (vč. morální a mravní nezávadnosti produkce).

Protože lidé žili od počátku jen v totalitních poměrech, zvykli si jaksí také na předsudky totalitního myšlení, kterému se zdá být absurdní představa, že předmětem tržního ocenění nemůže být samotná surovina (přírodní zdroj), neboť ta nikomu nepatří, ale jen tzv. „přidaná hodnota“:

cena suroviny = přidaná hodnota (práce + n ákladů) vynaložená na těžbu, zpracování, přepravu atp.

Tím mj. odpadá svévolné (proto neustálé) zdražování surovin, následkem kterého zdražuje také jejich těžba, zpracování a přeprava a hospodářská produkce vůbec, čímž se uměle roztáčí kola inflace. Odpadá tím také nejasné zdůvodňování zdražování surovin ubýváním neobnovitelných zdrojů, neboť ubývání neustane tím, že si tyto zdroje někdo ukradne (přivlastní si je). Totéž platí také pro tzv. „vzácné suroviny“ (drahé kovy, kameny aj.), které jsou dnes „vzácné“ zpravidla uměle, jako např. zlato, jež vytěženo ze země, je bez užítku ukládáno do podzemí (do trezorů bank), či drahé kameny, které dnes již v drtivé většině umíme vyrobit uměle.

Celosvětovým vyvlastněním přírodních zdrojů by odpadlo veškeré vydírání surovinami, podplácení či jiné pletichaření, odpadly by také veškeré ozbrojené konflikty kvůli surovinám. Neprodává-li se surovina, ale pouze přidaná hodnota, pak je lhostejné, kdo surovinu těží (kdo se stane horníkem). V principu totiž platí: Zvýší-li cenu své práce horník, zvýší cenu své práce také pekař a jeden na druhém tím navíc nic nevydělá.

Vyvlastněné přírodní zdroje nás mohou mj. poučit, že ani člověk nikomu a ničemu nepatří. Nepatří žádnému náboženství, rase, národu, státu atp., nepatří rodičům, kteří ho zplodili ani jiným pečovatelům a vychovatelům...

Uvedené zásady lze ovšem spolehlivě ohlídat pouze v rámci TSO, jenž může svým dobrým příkladem a osvětou přivést k napodobení i ostatní svět...